

i et Tilfælde som det foreliggende. Hvis man skal kunne tilstaa det her ansøgte Laan, maa det ske ifølge særlig Bevilling paa Finansloven. Jeg vilde være betænkelig ved at fremsætte Forslag om et saadant Udlaan, hvis det ikke, og jeg forudsætter, at dette ogsaa er den ærede Ordførers Opfattelse, maatte skønnes, at der her foreligger et ganske ekceptionelt Tilfælde, som ikke vil medføre Konsekvenser undtagen under ganske lignende Omstændigheder. Forholdene paa Anholt ere af en ganske særegen Art, baade i Henseende til Øens Ejendomsforhold og Beboernes Formuesomstændigheder, saa der kan anføres Grunde for her at gøre en særlig Undtagelse. Under Forudsætning af, at der her er rent ekceptionelle Forhold til Stede, skal jeg gerne tage under Overvejelse til næste Aar, om jeg paa Finansloven kan søge optaget en Bevilling i den antydede Retning. — Foruden de her nævnte Andragender, som Udvalget henstiller, har det ærede Medlem for Horsens (Lyngsle) stillet Forslag om, at Andragendet Nr. 122 skal henvises til Finansministeren. Det gaar ud paa en Omordning af Lønningsvilkårene for Arbejderne paa Toldboden. Han motiverede sit Forslag med, at Andragendets Opfyldelse vilde medføre en væsentlig Besparelse for Statskassen, og han mente, at Finansministeren, som har paakaldt Sparsommelighedens Aand, følgende maatte være glad ved en saadan Omordning. Jeg skylder — tror jeg — paa Statskassens Vegne at bringe det ærede Medlem en forbindtlig Tak for hans gode Hensigt, men jeg beklager at maatte sige, at Hensigten utvivlsomt er bedre end Midlet. Det ærede Medlem synes aldeles ikke at lægge nogen Vægt paa, at der tilstræbes en højere Løn for de paagældende. For ham gælder det kun, at Statskassen kan spare derved. Jeg maa imidlertid bedrøve det ærede Medlem ved at sige, at dette desværre ikke er Vejen, ad hvilken Staten kan opnaa en Besparelse. Der er ingen Tvivl om, at Andragendets Opfyldelse vilde medføre en endog meget betydelig Udgiftsforøgelse for Statskassen. Det vilde ogsaa vanskeligt kunne forstaaes, hvorledes man ved at forhøje Lønnen skulde kunne bringe Udgiften ned. Det ærede Medlem mener at kunne spare ved at nedsætte det Væderlag, som de nuværende Formænd, der lede Arbejdet, oppebære. Disse 12 Mænd have paa en Maade Arbejdet paa Toldboden i Entreprise, saaledes at de ikke blot lede Arbejdet men personlig hæfte for al den

Skade, der sker paa Godset, ligesom de bære Ansvar for Gods, der maatte bortkomme under Udførelsen af Arbejdet. Til Gengæld dele de i det væsentlige det Overskud, der fremkommer som Forskellen mellem den Betaling, der ydes af Købmændene, og den Løn, der betales til Arbejderne. Gennemsnittet af det Beløb, som de paa denne Maade tjene, har i de senere Aar været omtrent 2,900 Kr. for hver. Efter den udførlige Redegørelse, jeg har fra Overtoldinspektøren, kan denne Betaling næppe betragtes som overdreven i Forhold til den Risiko, de løbe. Hvis vi nu skulle stille dem paa fast Gage og lade Staten overtage Arbejdet, saaledes at denne selv paatog sig det Ansvar, som hidtil har paahvilet Formændene, hvorved disse ere i højeste Grad personlig interesserede i at vogte paa, at Godset bliver godt behandlet, og at intet deraf bortkommer, saa vilde hele Fordelen ved denne Ordning bortfalde. Samtidig hermed andrages der om højere Løn for Arbejdsmændene, som for Tiden have en Løn af 3½ Kr. daglig, hvilket, efter hvad der foreligger, maa antages at være den højeste Løn, der betales for tilsvarende Arbejde her i Byen, medens de samtidig have kortere Arbejdstid end sædvanligt og som Regel lettere Arbejde. Det maa da ogsaa erkendes, at vedkommende Arbejdsfolk selv fuldt ud indrømme, at der i de senere Aar er sket en meget betydelig Forbedring i deres Løn. Nu ønske de at blive satte paa fast Gage fra 1,000 til 1,200 Kr.; dette vil efter fem Aars Forløb medføre en forøget Udgift for Statskassen af mindst 27,000 Kr. aarlig. Det vil let ses, at selv om man paa Formændene kan spare 13,000 Kr., hvad der er tvivlsomt, men man paa Arbejdslønnen taber 27,000 Kr., samtidig med at Staten faar hele Risikoen for Beskadigelse af Godset, samt den forøgede Udgift, der kan komme til Rekvisitter o. s. v.; vil det finansielle Resultat for Statskassen blive en betydelig Udgift. Det ærede Medlem fremførte med Rette, at der fra Handelsstandens Side oftere er blevet klaget over, at Arbejdspengene paa Toldboden ere høje. For faa Aar siden har man maattet sætte dem op med 1/8 for at kunne dække den Forhøjelse af Arbejdslønnen, der da fandt Sted. Hvis man nu skulde skaffe Dækning for den her foreslaaede Merudgift, vilde man rimeligvis nødes til en yderligere Forhøjelse med 1/8, og det vilde da give Anledning til endnu stærkere Klager. Efter alt, hvad der foreligger, kan jeg derfor ikke se andet, end at de Indvendinger,